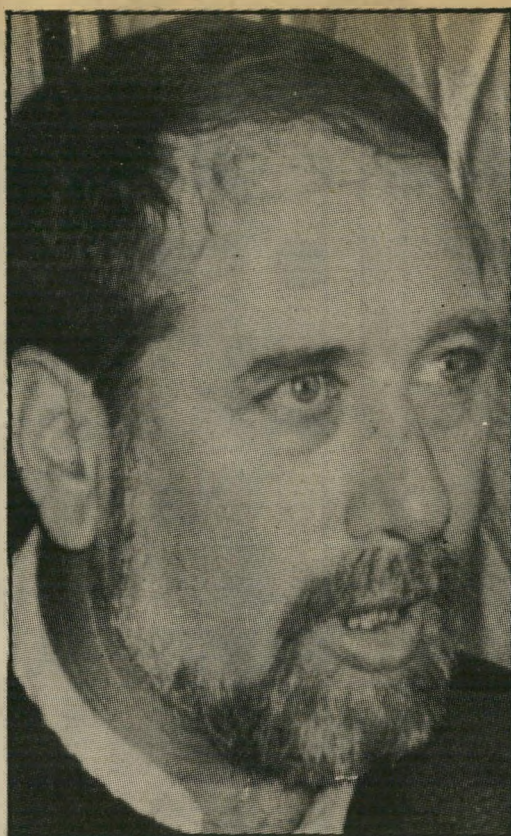

יאיר ניצני:

„זה עוזר לי לגמור את החודש, וזה נהדר!“

עידו דיסונצ'יק:

„צריך לשחק אותה כמו בכל ארצות העולם!“

יבי:

„הזעם שיצא מישראל עזר לשיחרור תיאודורקיס!“

השבוע הצטרף הזמר יאיר ניצני לחבורה - חבורת השחקנים והזמרים. שהחליטו להחליף את הדוגמנים והדוגמנים.

הם מופיעים במדעות-פירסומת, בג'ינגלים ברדיו, ב"סירטי-וידאו ובסירטי-פירסומת. פרצופיהם מופיעים בתחנות האוטובוסים ובמודעות בעיתונים. שותים משקה, אוכלים אוכל מסויים, נוסעים במכונית יוקרתית או סתם מעשנים סיגריה.

הם הופכים אובייקטיבית לפירסומאים. שחקני הכדור רגל והכדורסל, שחקני התיאטרון והקולנוע, הזמרים.

● מכרת את נישמתך לפירסומאים?

כן, בשכיל טובות הנאה וכדי לפרסם רשת שיווק, כולנו צריכים להתקיים. כשמציעים טובות-הנאה, וכשאתה יודע את מצב החשבון שלך ככנף, אתה אומר, כן! לכל מפרסם שמשלם טוב.

פירסומת

● אתה לא רואה בזה טעם לפגם?

הטעם לפגם היחיד שאני רואה הוא בכך שהאמנים בארץ הם עניים, ואין להם די כסף. אם חברה מסויימת מוכנה לתת כסף לאמן עבור השימוש בפרצופו, זה טוב לאמן.

● הפכת לדוגמן?

אני לא דוגמן, אבל אם מגיעים לפופולאריות ומישהו רוצה אותי, וזה עוזר לי לגמור את החודש ולשמור על מצב-רוח טוב, אז זה לא מפריע לי!

● הכל עניין של כסף?

בוודאי. כשבארץ שלנו אמן מוכר 20 אלף תקליטים והוא כאילו לא עשה דבר, והתמורה שקיבל אינה שווה הרבה, או תודות לגופים כלכליים אנחנו יכולים להתפרנס, ואני חושב שזה נהדר. בעבר היו הבנקים התומכים העיקריים שלנו, האמנים. עכשיו הם הורידו במקצת את התמיכה והתחילו אחרים.

אני לא פרייאר של אף אחד, וכשמקבלים תמורה טובה, אני מוכן לפרסם את פרצופי.

(רונית אנטלר)

מעריב הוריד מעמדו הראשון את המילים היוקרתיות - "העיתון הנפוץ ביותר במדינה".

מאותו היום, שבו פרשה כל המערכת. בראשות עזריאל קרליבך, מהצהרון ידיעות אחרונות וייסדה עיתון חדש, ועד היום, חלו שינויים גדולים בהגלגלי הקריאה של הציבור הישראלי.

בשנים האחרונות דיברו הכל על כך שמעריב כבר אינו הנפוץ ביותר במדינה - אלא דווקא יריבו המקורי ידיעות אחרונות. בשבועות האחרונים הסכימו. ככל הנראה, גם עורכי מעריב לפסיקה זו.

שאלתי את העורך הצעיר של מעריב, עידו דיסונצ'יק, בנו של אחד המייסדים, למה הוריד את הכותרת, שהפכה כמעט לשם הנרדף של מעריב

עיתונות

תמיד ידוע כי ברגע שנצטרף לביקורת-תפוצה, נראה מה יהיו תוצאות קורת. ולפי התוצאות נפעל.

● מה קרה המהפך הרממתי?

לפני שלושה שבועות, מאז שנכנסתי לתפקיד עורך מעריב, לפני יותר משנה, אמרתי שצריך לשחק אותה כמו בכל ארצות העולם. היינו להצטרף למה שנקרא "ביקורת תפוצה", ולבדוק את תפוצת העיתון. וכך באמת עשינו.

● ומה תוצאות הביקורת?

עדיין הביקורת לא נערכה. אני מניח שבקרוב מאוד היא תיערך ואז נדע את התוצאות ונפעל על-פיהן.

● אתה עוד זוכר את הימים ב"מעריב" היה הנפוץ ביותר במדינה?

אני עובד בעיתון יותר מ-20 שנה. אינני מסכים לטענתך שמעריב, "היה". כל עוד אין תוצאות של הביקורת, אין אפשרות לדעת את גודל התפוצה. כינתיים הורדנו את המילים, "העיתון הנפוץ ביותר במדינה". עד שהביקורת תאמר את דברה.

(רונית אנטלר)

מחאות

מאז שאני עומד על דעתי, היתה לי ויש לי חולשה לאנשים נרדפים, שהצדק והיחס לחרות האדם הולכים לפנייהם. כך ראיתי את תיאודורקיס, ולכן נרתמתי להגנתו.

● אתה חושב שעזרת בזימנו עליידי החתמת העי-צומה?

אני חושב שהזעם שיצא מישראל, יחד עם המחאה הבינלאומית והדרישה לשיחרורו של הזמר, ולהחזרת הדמוקרטיה כיוון עם כל הצניעות, זה ככל זאת הוסיף משהו.

● אתה מתכוון ללכת להופעתו?

בוודאי. ואני גם מתכוון להביא לו את העצומה מלפני 16 שנה. להראות לו שגם כאן חשבו עליו.

● מה דעתך על הפגנת צעירי-חרות נגד תיאודורי-קיס?

אני לא חושב שצריך לתת ככלל קרדיט לחמומי-מוח. תאור דורקיס שר למען האדם, החיים, הצדק והשלום, ובתור שכזה אני מכבדו.

(רונית אנטלר)